

РЕШЕНИЕ

№ 1899
гр. София, 11.06.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Х КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.05.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Лозан Панов
ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева
Ралица Романова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Стефанов, като разгледа дело номер 1362 по описа за 2010 година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на [REDACTED] от гр. София срещу съдебно решение от 30.11.2009 г., постановено от Софийския районен съд, НК, 7 състав по нахд № 3175/2009 г. Със съдебното решение е потвърдено наказателно постановление № 16826 от 20.02.2009 г., издадено от началник отдел "Пътна Полиция" при СДВР, с което на [REDACTED] е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 лв., на основание чл. 179, ал. 2 във вр. чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗдвП/, за нарушение на чл. 37, ал. 1 от ЗдвП.

В касационната жалба се изложени доводи за постановяване на обжалваното решение в нарушение на закона - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т.1 НПК. По същество, касаторът твърди, че приетата от СРС фактическа обстановка не е доказана по безспорен начин и съответно направените въз основа на нея правни изводи са неправилни. Излага доводи за допуснати процесуални нарушения при съставяне на акта за установяване на административно нарушение и за липса на доказателства за компетентност на актосъставителя. Моли съда да отмени решението и да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление.

Ответната страна в касационното производство – Столична дирекция на вътрешните работи при МВР, не изразява становище по подадената жалба и не изпраща представител за участие в съдебното производство.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че решението е законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Съдът, като прецени събраниите по делото доказателства,

доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество в НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е съbral като доказателства по делото показанията на свидетелите Александър Йорданов - актосъставител и Емил Костов, както и писмените доказателства, представени по делото с преписката по издаване на наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

С оглед на събранныте по делото писмени и гласни доказателства, районният съд е приел за установено, че на 02.02.2009 г., около 18.30 ч.

управлявал лек автомобил "Мицубиши", с ДК № С [REDACTED] ВХ, в гр. София, по бул. Н. И. Вапцаров от бул. Черни Връх, спрял на регулираното със светофарна уредба кръстовище, образувано от бул. Н. И. Вапцаров и ул. Ст. Михайловски. При зелен сигнал за него, [REDACTED] предприел маневра ляв завой за навлизане в друг път - ул. Ст. Михайловски, но поради натоварения трафик не успял да осъществи маневрата и спрял в самото кръстовище, за да изчака насрещно движещите се автомобили, навлизщи в кръстовището от бул. Алея Яворов. При червен сигнал на светофара за насрещно движещите се автомобили касатора продължил маневрата ляв завой, но не пропуснал насрещно движещия се автомобил „Опел Астра“ с ДК № ВР 5362АТ, с водач Владимир Григоров, който навлизал в кръстовището от бул. Алея Яворов и предприел десен завой към ул. Ст. Михайловски. В резултат на непропускането на насрещно движещия се автомобил, [REDACTED] реализирал ПТП между предната лява част на автомобил „Опел Астра“ с ДК № ВР 5362АТ и задната дясна част на неговия автомобил.

На 02.02.2009 г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 16826, въз основа на който е издадено и обжалваното пред районния съд НП № 16826 от 20.02.2009 г., издадено от началник ОПП при СДВР.

След извършена служебна проверка за съответствието на обжалваното съдебно решение със закона, на основание чл. 218, ал. 2 АПК вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН, което е релевирано и като самостоятелно основание в касационната жалба, Административен съд София – град. Х касационен състав, намира че същото е постановено при правилно прилагане на материалния закон.

Настоящият съдебен състав възприема като законосъобразен изводът на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление. Актът за установяване на административно нарушение и обжалваното

наказателно постановление съдържат изискуемите реквизити, предвидени съответно в разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Неоснователно е възражението на касатора, че в АУАН не е налице точно описание на местопроизшествието и не е посочено наличието на кръстовище, регулирано със светофарна уредба. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при които е било извършено. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация.

Видно от приетата по делото заповед № I-з от 08.02.2007 г. на Министъра на вътрешните работи, изменена и допълнена със заповед № I-з/11.05.2007 г., автоконтрольорите и мл. автоконтрольори при СДВР, са упълномощени да съставят актове за установяване на административни нарушения. Ето зацио, не се приема твърдението на касатора, че АУАН е съставен от некомпетентен орган.

По съществото на спора, СРС правилно е установил въз основа на събранието по делото писмени и гласни доказателства, че касаторът е осъществил състава на нарушението по чл. 37, ал.1 от ЗДвП, съгласно който при завиване наляво за навлизане в друг път водачът на завиващото нерепсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне насрещно движещите се пътни превозни средства. Поради това и правилно е ангажирана административно наказателната отговорност на лицето на основание чл. 179, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 5 от ЗДвП.

Законосъобразно СРС е приел за безспорно установено, че касаторът [] е завивал наляво за навлизане в друг път и не е пропуснал насрещно движещият се автомобил. По делото не е спорно, че другият водач – участник в ПТП, се е явявал насрещно движещ се автомобил спрямо автомобила на касатора, който е предприемал маневра ляв завой. Поради това, ирелевентно в случая е обстоятелството, твърдяно от [], че е бил ударен в задната част на автомобила, тъй като негово е задължението да пропусне насрещно движещият се автомобил.

При така установеното, настоящият съдебен състав намира, че решението от 30.11.2009 г., постановено от Софийския районен съд, НК, 7 състав по нахд № 3175/2009 г., е законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, X касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 30.11.2009 г., постановено от Софийския районен съд, НК, 7 състав по нахд № 3175/2009 г. Решението окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1. []

2. []